

Floral *resilience*

Hande Oynar

Contemporary artist Burçak Bingöl subverts fragile ceramics with decorative floral patterns into powerful works of art

A woman sitting behind a desk stares straight ahead, into the camera. She is motionless and her expression is inscrutable. As the soundtrack to the video builds up the tension, she knocks over the white ceramic vase that was sitting on the desk a second ago and it shatters to the ground, waking you up from your daze with a surprise. That woman in the video is artist Burçak Bingöl, and the crash of the vase symbolizes her journey as a ceramicist.

Masanın arkasında oturan kadın doğrudan karşıya, kameraya bakıyor. Kıpırdamıyor ve ifadesi anlaşılabilir durumda. Videonun müziği gerilimi artırırken bir saniye önce masada duran beyaz seramik vazoyu itiveriyor ve kırılan vazo, sizi içine girdiğiniz transtan çıkarıyor. Videodaki kadın, sanatçı Burçak Bingöl ve vazonun kırılması onun bir seramik sanatçısı olarak yolculuğunu sembolize ediyor.

Burçak Bingöl's ceramic sculptures displayed as artefacts, photo courtesy of the artist

Bingöl is a multi-talented, multi-disciplinary artist who grew up in Ankara, lived in New York and finally found a home in Istanbul. "My decision to move to Istanbul came quite haphazardly and also instinctively," she says. "I had trouble feeling rooted in any of the cities I lived in, and even though my fears have somehow subsided here, I'm still coming to terms with this place where I choose to belong." It's a feeling that has preoccupied many artists in these lands, both her contemporaries and predecessors alike. Turkey's position as a bridge between the East and the West sounds appealing on paper but imagine living on an actual bridge. Stuck at the crossroads between the East and the West, many artists for generations have grappled with issues of identity, memory and tradition. Are we modern? Are we conservative? Are we facing the West with our backs turned towards the East, or vice versa? Are we aware of the greater part our ancestors played in the formation of a global culture, or are we stuck with stereotypes propagated by Western-written histories?

Çok yönlü, çok disiplinli bir sanatçı olan Bingöl; Ankara'da büyümüş, New York'ta yaşamış ve İstanbul'u evi olarak benimsemiş. "İstanbul'a taşınma kararım plansızca ve içgüdüsel." diyor. "Yaşadığım şehirlerde köklenmekte sorun yaşıyordum. Burada korkularım bir nebze dinmiş olsa da ait olmaya karar verdiğim bu mekan üzerine hala düşünüyorum." Bu coğrafyada, Bingöl'ün hem çağdaşlarını hem de seleflerini meşgul etmiş bir konu bu. Türkiye'nin Doğu-Batı arasındaki köprü olarak pozisyonu kulağa hoş geliyor ama bir an gerçek bir köprü üzerinde yaşadığınızı düşünün. Doğu ve Batı'nın keşiştiği yerde kalakalan sanatçılar nesillerdir kimlik, hafıza ve gelenek konularıyla uğraşıyorlar. Modern miyiz? Tutucu muyuz? Sırtımızı Doğu'ya ve yüzümüzü Batı'ya mı döndük? Veya bunun tam tersi mi? Atalarımızın global kültürü şekillendirmeden oynadığı rolün farkında mıyız, yoksa Batı etkisinde yazılmış tarihteki şablonlara takılıp kalmış durumda mıyız?

Bingöl's oeuvre is full of conceptually contradictory objects that resulted from such ponderings. She rebuilt the front section of a construction truck as well as other everyday objects from ceramics with floral patterns ('Cruise', 2014), no easy feat considering she spent nearly three years trying to find a way to mould and glaze the material. After the Gezi protests, she made wallpaper with industrial decals of the very flowers and weeds that grow in Gezi Park ('Unforeseen Resistance', 2015). For her third and latest solo show at Zilberman Gallery, she created an installation with dried flowers, clay and metal stems - a 3-dimensional reproduction of a historic ceramic panel from the Topkapı Palace (The Last Of The Golden Ages To Be Lived in Hasbahçe, 2017). In the last edition of the Istanbul Biennial, she installed 19 non-functional surveillance cameras made out of ceramic around Beyoğlu. In her works, the observed becomes the observer, masculine objects get a feminine makeover and historical references coincide with current political movements that make history.

Bingöl'ün sanatsal pratiği bu tip kurcalamalardan doğan kavramsal olarak çelişkili işlerle dolu. Başka günlük nesnelere yanı sıra bir asfalt kamyonunun ön panelini çiçek desenli seramikten yeniden inşa etti ('Seyir', 2014). Herdeyse üç yıl malzemeyi nasıl kalıplayacağını ve fırınlayacağını bulmaya çalıştığını düşünürseniz hiç de az iş değil. Gezi direnişinden sonra Gezi Park'ında yetişen çiçek ve otların endüstriyel çıkartmalarından duvar kağıdı yaptı ('Beklenmedik Direniş', 2015). Galeri Zilberman'daki üçüncü ve en son sergisi için kuru çiçekler, kil ve metal saplardan bir yerleştirme yaptı. Bu yerleştirme, Topkapı Sarayı'ndaki tarihi bir çini panelin üç boyutlu röprodüksiyonuydu (Hasbahçe, 2017). Son İstanbul Bienali'nde Beyoğlu'nun 19 farklı noktasına seramikten yapılmış gözetleme kameraları yerleştirdi. Bingöl'ün işlerinde izlenen izleyici konumuna geçiyor. Erkeksi nesnelere kadınsı özellikler kazanıyor ve tarihi referanslar tarih yazan güncel politik hareketlerle iç içe geçiyor.

This page: top, the ceramics at the Palais de France show inspired by the Silk Route; bottom, more recent pieces by Burçak Bingöl. Opposite page, florals in Istanbul's Palais de France. All photos courtesy of the artist

Plan your visit:

ZILBERMAN GALLERY & PROJECT SPACE
İstiklal Cad. No.163 Mısır Apartmanı K.3
D.10 Beyoğlu / İstanbul
Tel. +90 212 251 12 14

burcakingol.com
zilbermangallery.com

With her feet firmly on the two sides of Istanbul and a piece well-placed in the permanent collection of the Metropolitan Museum of Art in New York among others, Bingöl has recently received an invitation for an interesting project conceived by the infamous cognac brand Hennessy, a part of the LVMH group. Curated by Herve Mikaeloff, the project goes through the ancient Silk Route with the help of artists handpicked from Turkey, Kyrgyzstan, Azerbaijan, Kazakhstan, Georgia, Uzbekistan and China. Entitled 'Jardin Particulier', the following exhibition by Bingöl that took place at the charming French embassy in Beyoğlu dealt with the continuity of artistic interactions through time. A notable example for this continuity lies in depths of language: The word 'çini' (also known as İznik tiles) and 'hatayi' (a traditional çini motif which derives from the lotus flower) are both different takes on 'China', the origin of ceramics and floral ornaments.

These days Bingöl focuses on her upcoming book on hatayi and a show in 2019 at Zilberman Gallery's Berlin space. She is as fascinated by the human ability to break as well as to build. As the video in the opening scene suggests she's turned her face to look into the necessary destruction that feeds the cycle of production and creativity. ■

İki ayağı da İstanbul'un iki yakasında ve bir işi de New York'taki Metropolitan Müzesi'nin daimi koleksiyonunda yer alan sanatçı, yakın zaman önce LVMH grubun ünlü konyak markası Hennessy tarafından bir projeye davet edildi. Küratörlüğü Herve Mikaeloff tarafından yapılan proje, İpek Yolu'nu Türkiye, Kırgızistan, Azerbaycan, Kazakistan, Gürcistan, Özbekistan ve Çin'den seçilen sanatçılarla yeniden çizmeyi hedefliyor. Bingöl'ün bu davete karşılık hazırladığı 'Jardin Particulier' başlıklı, sanatsal etkileşimin zaman içinde gösterdiği devamlılığın izini süren sergi, Beyoğlu'ndaki harika Fransız konsolosluk binasında yer aldı. Bu devamlılığın önemli bir örneği dilde vücut buluyor: 'Çini' ve lotus çiçeğinin bir türevi olan bir çiçeği anlatan 'hatayi' kelimeleri, seramik ve çiçek süslemelerinin merkezi olan Çin'e verilen isimlerden gelmekte.

Bugünlerde Bingöl, hatayi üzerine odaklandığı kitabı ve 2019'da Galeri Zilberman'ın Berlin mekanında 2019'da açacağı sergi için çalışıyor. İnsanın inşa kadar yıkım yeteneğinden de etkilenen sanatçı, bu yazımın açılış paragrafındaki videonun da habercisi olduğu gibi, bu kez yüzünü üretim ve yaratıcılık döngüsünün gerekli bir parçası olan yıkıma çeviriyor. ■

Opposite page, Silk Route-inspired 'Jardin Particulier' exhibition in the secluded gardens of Palais de France in Beyoğlu. All photos courtesy of the artist